

16. 1089.—'Η Πόρος (γρ. Πάρος) καὶ ἡ Μαξία (γρ. Ναξία) ἡνώθησαν, καὶ γέγονε μητρόπολις ἐν ἑταιρίᾳ σφῆς· ἀφηρέθη δὲ καὶ ὑπετίθη (γρ. ὑπετέθη) τῷ μητρόπολει Τρακανουπόλεως ἐκ συμφωνίας ἀμφοτέρων καὶ συνοδικῆς διασκέψεως· καθὼς καὶ ἡ γενομένη πατριαρχικὴ ἐπὶ κύρῳ... (γρ. ἐπικυρώσις) διαγορεύεται.

Bibliotheca Uffenbachiana manuscripta seu Catalogus et recensio missorum codicium qui in bibliotheca Zachariae Conradi ab Uffenbach Trajecti ad Moenum adservantur. Jo. Henr. Majus recensuit. Halae Hermandorum. 1720 s. 521.

17. 111.—Μηνὶ Ὁκτωμ[βρί]φ... .] Κυριακῇ περὶ... ἴνδικτιῶνος δῶ[δικάτης τοῦ ἔξακιςχιλίο]στοῦ ἔξακοσιο[στοῦ]... . . . ἔτους ἔκοιμο[θη]... . . .] Κομνηνό[ς] . . .] στος εἴκονος τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως] Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ... . . . [ὑ]περοεβάξου καὶ κτήτορος [τῆς δεσποτικῆς;] μονῆς τοῦ πανυμνήτου καὶ [περιβλέπτου Θεοτόκου] τοῦ Βοτονιάτου.

'Η τελευταία συμπλήρωσις δὲν φαίνεται έγουστα ὄρθια. Καὶ δλλα δὲ τινα έχουσιν ὑπόπτως ἐν τῇ ἁδεσί, μὴ ἐπιτρέποντα πρὸ αὐτοφίας τοῦ σημειώματος τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἀποκατάστασιν.

'Ἐν φ. 593α τοῦ 357 καθίκος τῆς ἐν Βερολίνῳ αυτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης (De Boor σ. 205).

18 1105.

'Ἐν φ. 117 τοῦ ὥπερ ἀριθ. 2050 καθίκος Vaticanus græcous (Basilianus 89) τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ, περιέχοντος 'Ἄσκητικά τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ γεγραμμένου τῷ σχηματικῷ ἔνδικτιῶνος γγ', ὑπάρχει, καθ' ἡ λογμίωσα, μὴ ἀντιγράφας καὶ τὸ κείμενον, ἐνθύμησις περὶ Νικολάου Μαλεΐνοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ὃς πολιορκούντων τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς καλουμένης τοῦ φλυλντοῦ φόδον (= 'Ροχονιάτη).

19. 1106 Ἀπριλίου 1.—'Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐξολοθρεύθη ἡ πόλις Τοσκουλάνων παρὰ τῶν Ρωμάνων· ἐν ἑτει τῆς τοῦ Κυρίου σερκάσσεις ἄρτος'.

Cod. Cryptensis B. γ. III lv a' Ἀπριλίου τοῦ περιλαμβανομένου Συναξαρίου (Rocchi σ. 168).

20. 1133.—'Ἐτους σχημα', ινδ. ια', μηνὶ Αύγουστῳ 6' ἡμέρᾳ δ', ἐν φ καὶ ὥρᾳ η' σκότος ἐγένετο ἐφ ὅλην τὴν [οἰκου]μένην, βασι-

λεύοντας; διὸ Ἰωάννου τοῦ πορφυρογεννήτου καὶ Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης αὐγούστης, ἀρ[χι]εράτευόντος δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰωάννου οἰκουμενικῶς πατρίδρυη, ἐπὶ ἡμέρᾳ χυροῦ Νικήτα, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἐξεῖνωκεν ὁ Ομονί (Fac-similes datés σ. 10 πλ. XLVI) ἐκ τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 243.

21. 1167. — Τίλος Ἐλασσοῦ το πάρον ἀγιον Τετραευγγέλιον ὑπὸ γειρᾶς ἵσσει τοῦ πολυτλήμονος καὶ εὐτελούς νοταρίου Σολομῶν ὁ ἀπὸ νοταρίων . . . Ἐτελείωθη δὲ ἐν ἑτη τῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, σχος'. ἵνδ. α', ἥλιου κύκλῳ ιβ', αἰλήνης ζ', εἰς τὰς ιδ' τοῦ Διεκεμβρίου μηνὸς, ημέρᾳ ε', ἡ ἐπακτὴ κη', ὧρᾳ γ' τῆς ἡμέρας, πολεύοντος κύκλου ἥλιου δι' ἔπων. Βασιλεύοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει Μανουὴλ τοῦ πορφυρογεννήτου καὶ ἐνδοξοτάτου βασιλέως, καὶ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις Ἀμαρρή τοῦ κραταιοῦ ρίζῃ ἐν δὲ τῇ νήσῳ Σικελίᾳ; Γουλιέλμου τοῦ δευτέρου ρίγος (γρ. διγόδε = διγόδε) ιφ' ἡμέρᾳ δὲ Ἰησοῦς Χριστὸς, φ' ἡ δόξα καὶ τῷ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. †

Ἐκ τοῦ φ. 2986 τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 83 (Regius 2862). "Ils Omont Fac-similes datés. Notice des planches σ. 10.

22. 1172. — Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κτ', ἵνδ. σ' ἔτει σχπά, ὧρᾳ 8' γέγονε σεισμὸς ἐν τῇ Μεσσήνῃ (;) πόλει, διὰ τὰς ἱμάς ἀμαρτίας φοβερὸς καὶ ἔμφροδος λίσκων.

Ἐν φ. 306 τοῦ ὅπ' ἀρ. 73 κώδικος τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος (S. Salvatore) νῦν ἐν τῇ πανεπιστημιακῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μεσσήνης (Studi italiani Tόμ. Ε' σ. 505).

23. 1181. — Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κδ, τῇ τῆς ἀγίας καὶ ἰσαποστόλης Θεολητῆς, ἔτους σχπά ἔτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς χυρὸς Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς, ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ματθαῖος μετονομασθείς.

Ἐν φ. 215α τοῦ κώδικος Cl. I κώδ. 33 (Ναυαγοῦ XXVI τῆς Μαρκιανῆς βιβλιοθήκης (Castellani σ. 133).

24. 1193. — 1193 Ἐπειρων οἱ Μόροι τὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἄγιοι Νικολάου Ἀνδρεὺς κώδ. 5 φ. 2α (Λάύρδος ἐν Ἐκτ. Παρνασσῷ. Ετ. Γ' σ. 99. Χωριστοῦ τεύχους σ. 10).

Ἄντογραφον σημαίωμα Γιάννην ἴπιοκόπου Αὐλοποτάμου Κρήτης. Ήδε καὶ κατοικέρω ἀρ. 119, 130, 147, 151, 159, 162, 165, 178, 188, 189, 210, 215, 231, 234, 265, 266, 295, 351, 355, 367, 370.

25. 1194. — Μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς τρεῖς, ἐγένετο ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἀπὸ ώρας η' ἕως ώρας ια', ἐτους ,σψβ' ἵνδικτιῶνος 16'.

'Ἐν τῷ Πατριαρχῷ καθίκι ΡΚ' (Σακκελίωνος σ. 70).

26. 1204. — Εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀλεξίου Δούκα τοῦ Μούρτζουφλου ὅποι αὐτὸς ἐβασιλεύσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μόνον ἡμέρας ο', καὶ αὐτίκα γέγονεν ἡ ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων κατὰ τὴν 16' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς ζ' ἵνδικτιῶνος τοῦ σψβιβ' ἐτους, ἐλθόντων καὶ πεσόντων τῶν Λατίνων ἀντικρὺ ταῦτης εἰς Χαλκηδόνα κατὰ τὴν κ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς σ' ἵνδικτιῶνος, καὶ σκυλεύοντων τὰ περικύκλῳ αὐτῆς μῆνας η'.

'Ἐκ φ. 59α τοῦ καθίκου 206 τῆς ἐν Λίσσῃ μονῆς Λειμῶνος (Κεραμέως Μεμονογράφατος βιβλιοθήκη σ. 107).

27. 1204-1254. — "Οτε ἡ ἀλωσις τῆς πόλεως γέγονεν ἐπὶ τοῦ Βαλδουίνου τοῦ καὶ Φλάντου λεγομένου ὁ Καματηρὸς ἢν Ιωάννης πατριάρχης καὶ αὐτοῦ παραιτησαμένου γέγονε Μιχαὴλ ὁ Αὐτωρειανός, ὃς τὸν Λάσκαριν Θεόδωρον ἔστεψε καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Είρηνικὸς Θεόδωρος καὶ μετὰ τοῦτον ὁ μερισμός ἐπειτα Μανοὴλ ὁ φιλόσοφος, καὶ φν καὶ ὄνομαζόμενος ὃς τὸν Βατάτζην βασιλέα ἔχρισεν καὶ μετ' αὐτὸν Γερμανός ὁ ἀγιος· μετ' αὐτὸν Μεθόδιος ὁ ἡγούμενος τοῦ 'Τακίνθου μῆνας γ' καὶ μετ' αὐτὸν Μανουὴλ πρεσβύτερος καὶ πρωτοπαπᾶς καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ κύρ 'Αρσένιος ὁ Αὐτωρειανός.

'Αντίγραφ' αὐτὸς ἐκ φωτογραφίας τοῦ φ. 2346 τοῦ καθίκου 'Μακουριάλου Y-I-4. 'Ο Miller σ. 184 ἀπλῶς σημειώνει' On trouve l'indication de quelques faits chronologiques. "Ιε καὶ πατωτέρω ἀρ. 73.

28. 1204-1260 — Μηνὶ Ἀπριλλίῳ 16' ἡμέρα ε' ἐπὶ ἐτους ,σψβ', παρέλαβον οἱ Λατίνοι τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς βασιλείας κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Καμνηνοῦ.. πάλιν δε... τοὺς 'Ρωμαίους.. ἀπιέρεν ταῦτην ἐκ τῶν Λατίνων, ὁ βασιλεὺς κυρ. Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ καὶ ἐτεὶ ,σψξθ' ζῆσας βασιλεὺς χρόνους κδ', μηνὶ Νοεμβρίῳ δ', ἵνδ. ιγ'.

'Ἐτους ,σψξγ' ἐκοιμήθη ὁ βασιλεὺς κύριος Ιωάννης Δούκας ζῆσας βασιλεὺς λγ'.

'Ἐν φ. 249α τοῦ 'Οττοδονιανοῦ καθίκου 412 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Feron - Battaglini σ. 224).

Πρὸς τὸ ίτος ,σψξθ' δὲν συμπίπτει ἴνδικτιῶν ιγ', ἀλλὰ δ'. 'Η δὲ 12 Ἀπριλλού τοῦ ,σψβ' ἦτο ἡμέρα Δευτέρα καὶ οὐχὶ Πέμπτη.

E. ΔΑΥΤΙΚ. II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 206

29. 1204-1261.—Ἐάλω ὑπὸ τῶν Λατίνων ἡ Κωνσταντινούπολις ἔτει ,σφια', μηνὶ 'Απριλίῳ 16'.

Χαιροῦται αὐθις ὑπὸ τῶν 'Ρωμαιῶν ἐλέκτη θεοῦ ἔτει ,σψξθ'.

'Ἐκρατεῖτο γοῦν ὑπὸ τῶν ἐγχρῶν χρόνους νη'.

'Ἐν φ. 69α τοῦ Plut. LXXXVII cod. XVI τῇ; Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης (Baldini Τόμ. Γ' σ. 308).

30. 1207.—† Ἰστοίον ὅτι οἱ Βαινέτιοι σίσι κατέχωντις την Κρήτην εἰς δεσποτίαν εισυτῶν τα καὶ κυριότηταν κατα χρόνους τῆς ἴνεαρκου τοῦ κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ ὀικονομίας ἀσζ'. ὡς εύρον γεγραμμένον εν τῷ γενικῷ καταστοιχῷ τοῖς κόρτης τῆς μεγάλης καὶ πόλαισιας Κρήτης τοῦ Χάνδακος.

'Ἐν τῷ εἰλευταϊῷ ἰξωφύλλῳ τοῦ κώδ. ΥΙΓ' τῆς βιβλιοθήκης Πάτρου (Σακκαλίωνος σ. 184).

31. 1239.—† Μινὴ 'Ιουνίῳ 16' ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ ἡτις καὶ θλαγχεν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἔτει ,σψμζ' ινδικτιῶνος ζ' ἔχοιμηθη ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ Νικηφόρος μοναχός καὶ δεύτερος κτίτωρ μονὴν Χριστοῦ τοῦ 'Αντιφωνήτου τοῦ Γότθου.

'Ἐν φ. 566 τοῦ κώδικος τῆς μονῆς 'Αγίας Ἀνδρου (Λάμπρος iv 'Επειτ. Παρνασσοῦ 'Ετ. Β', 1898. σ. 226. Χωριστοῦ τεύχους σ. 93).

'Ινδικτιῶν τοῦ ἔτους ,σψμζ' διὸ εἶναι ἡ ζ', ἀλλ' ἡ 16'.

32. 1243.—† ἡγοράσθη ἡ παρούσα βίβλος διὰ Θεοδώρου γραμματικοῦ μετὰ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν ἀθίων Ταρτάρων, βασιλεύοντος ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ¹ Καλλιμάνου του Ασαν υἱοῦ 'Ιωάννου τοῦ Ασαν εἰς ὑπέρπερα εν ἔτη ,σψνα' ινδικτιῶνος α'...

'Ἐν φ. 2516 τοῦ κώδικος 18 Regiae Sueciae τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Stevenson σ. 15).

33. 1254.—Ἐχοιμείθη ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀηδημος καὶ τριγματίριστος καὶ ἄγιος κύρτης 'Ιωάννης ὁ Δούκας μηνὶ Νοεμρίῳ ης τὰς τρις ημερα Τρητη ἵνδ. ιγ ἔτους ,σψζγ'.

Κώδ. 370, σ. 2, τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Τόμ. Δ' σ. 339).

34. 1255.—Μηνὶ Νοεμβρίῳ γ. ἡμέρᾳ γ. ἵνδ. γ.: ἑτους σύζηγ
ἐκσιμήθη ἡ τιμὴ τῶν ὄρθιοδόξων βασιλέων ὁ μέγας βασιλεὺς καὶ αὐ-
τοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Δεῦκας.

¹ Έν φ. 198α τοῦ καΐδικος Παλατίνου τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Stevenson σ. 15).

§4a, 1255.—*Ἵδι ἀνωτίρω ἄρ.* 28.

35. 1255. 1274. 1283. — Μετέστη τῶν τῆς ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὁ Δούκας ἐν ἑτερᾷ γῆ.

Ιωάννης Βασικότης ο Παλαιολόγος σψβ.

‘Ο βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος σψῆκ’.

¹ Εν ψηφίῳ 62α κ. τ. τοῦ Plut. LXXXVII cod. XVI τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης (Bandini Tav. I' a. 398).

36. 1257.—Μηνὶ Ὁκτωβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ ἡ ὥρα γ' ἐν ταύτῃ γὰρ
ἴγεννησε τὸν ὁ . . . μου υἱὸν χυρὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν . . . ἐπὶ^{τοῦ} ἔτους εἰώντος' ἵνδ. 6'.

¹ Έν φ. 3036 τοῦ κάδικος Η' 12 sup. τῆς Ἀμερικανικῆς βιβλιοθήκης (Martini-Bassi σ. 372).

Πρός τὸ ἔτος ,σὺν δὲ συμπίπτει ινδικτιῶν 6', ἀλλὰ α'· Η δὲ 24 Οκτωβρίου τοῦ ἔτους ἔκεινον δὲν ἔτοι θύερα Δευτέρα, ἀλλὰ Τετάρτη.

360 1260. — Ἰδε ἀνωτέρω ἀρ. 29.

32. 1261. — † Τοῦ ἑτούς, σφέθι' ίνδ. Ὁ μῆνι Ιουλλίῳ καὶ ἡμέρᾳ ἔπαριληφεν ὁ βασιλεὺς ὁ Κομνηνός ὁ Παλαιολόγος τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸν τέταρτον γρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

¹Ἐν φ. 3036 τοῦ κώδικος; F 12 sup. τῇ; Ἀμβροσιακῆς βιβλιοθήκης (Martini-Bassi σ. 372).

37a. 1261. — Τίτι ἀνωτέρω ἄρ. 29.

38. 1265-1453.—"Οτι οι Ρωμαίοι τὴν Πόλιν ήκ τῶν Λατίνων παρέλαβον ὑπῆρχε 'Ιουλλ. κα' (νδ. δ' εν ἔται σψέν, όφ' ἀν ἀκρατεῖτο παρὰ τῶν Λατίνων ἔτι νῆ.

Καὶ κατωτέρῳ δὲ ἀλλης γερός·

"Οτε δὲ ἐπορθόθη ὑπὸ τῶν νῦν οὖν θύμοντων καὶ διηχ θεοῦ διὰ τὰς
ἡμῶν ἀμαρτίας τῶν ἴνοικούντων τὸν τὸ Μαῖου καὶ ἔτους ,σφῆς' ἵνδ. α'.

'Ἐν φ. 16 τοῦ 345 καθίσκος, τῇ, ἐν Βαρολήνη αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ; (*De Boor* σ. 191).

39. 1266.—Μηνὶ 'Ιουνίῳ α', ἴνδικτιῶνος θ', ἡμέρᾳ σ', πρὶν
ἀλεκτριώνων, ὡδὶς ἐγένετο οἰνόμος μεγάς (γρ. μέγας) καὶ τείχα (γρ.
τείχη;) πολλὰ τῆς πόλεως κατέπιεσσεν καὶ ναός διερράγωσεν· ἀπεκρά-
τησεν δὲ ἡμέρας (;) ὁκτώ· ἔτους δὲ τοῦ ,σωστός.

Βατοπέδιου καθ. 260 φ. 83. "Ici D. Serruys Souscriptions et signatures
des mss. des X-XIII siècles conservés au monastère de Vatopédi (Revue
des bibliothèques Tōμ. ΙΔ', 1904, σ. 72.

'Ἐν τῷ ,σωστῷ ἢ 1 'Ιουνίου συνάπιπτε πρός ἡμέραν γ' οὐγὶ σ'.

40. 1271.—Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἔκτῃ ἡμέρᾳ πρώτη ἵνδ. α' τοῦ ,σψπ
ἔτους ἐγενόμην ἀρχιερεὺς Σμύρνης.

'Ο αὐτὸς κατωτέρῳ·

'Ἐγεννήθη ὁ ἔγγονός μου Θεόδωρος ὁ Ξιφιλίνος μηνὶ Σεπτεμβρίῳ
ἡμέρᾳ ἔκτῃ ἵνδ. διευτέρᾳ τοῦ ,σψπ' δευτέρου ἔτους.

'Ἐκ τοῦ 'Αγιορειτικοῦ κώδικος μονῆς Διονυσίου 86 ἦν :θύλιτ (Αδημπρου Τόμ. Α'
σ. 328).

'Ἐν τῷ δευτέρῳ σημειώματι ἴνδικτιῶν τοῦ ἔτους ,σψη' ὄφελεις νά είναι ἢ α' ἢ τοι
νῆς δευτέρας.

41. 1272.—Ἐπιε(;)τὸ βοήθημα ὁ κύριος μου αὐθέντης σὺν θεῷ,
κατὰ τὴν κθ' τοῦ Μαῖου τῆς α' ἵνδ. τοῦ ,σψπ' ἔτους ἡμέρᾳ Κυριακῇ
εἰς τὸ λιβάδιον τοῦ Μαντρουσίου ἡ ἵστι σκευασία τοῦ σκευασθεῖσα
παρὰ τοῦ Καβάσιλα (γρ. Καβάσιλα) Θεοδώρου τοῦ Ἀργυροπούλου
καὶ Μιχαὴλ πάροντος ἵκεισ (γρ. παρόντος ἐκεῖσε) καὶ τοῦ Μετα-
ξοπούλου καὶ τοῦ 'Οσιομαρκιανίτου κ.λ.

In calce τοῦ Βαροκκικοῦ κώδικος 31 τῇ, ἐν Οξενίᾳ Βαδλημανῆς βιβλιοθήκῃ;
(Coxe σ. 30).

42. 1274.—Τὸν 'Ιουλίου μῆνα ἴνδικτιῶνος α' εἰς τὰς κθ' του
ἔτους ,σψπη' ἵσεύς ὁ νοτάριος Λέων τοῦ Σεμίνης οἰκήτωρ γῆρας
Βουνῶν Λεσου', καὶ ἰκατήντησεν εἰς τὴν γῆραν Βάνουσαν. Ἡμένων
ἵκεισε ἡ κώρτ(η) τοῦ ὑψηλωτάτου φιγός Σικκιλεῖσ· εἰς ἣν ὁ αὐτὸς

νοτάριος ὁ Λέων ἐλάληθεν διὰ τὸ θέτας ψύφων ὄμαθικὸν τοῦ εὐγενοῦς ἀνδρὸς, τοῦ Ματθίου τοῦ Ροδ(ού) τοῦ Σαλσρινοῦ δικαιωτ(...) Καλαβρίας ἵνωπιον τῶν μακιστώρων τοῦ ψύφου τῆς ρεγγηνίσης κόρτης.

'Εκ Τετραευχγύλου ίτι πιργαμηνῆς πασὶ Γέρηγορίᾳ Φιντεινῷ ἐπιτικόπῳ ποτὲ Μαριοφύτου (Κεραμέως Ἑκδόσις παλαιογρ. ἑρευνῶν σ. 5).

42a. 1274. — "Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 35.

43. 1282-1345. — (Μιχαὴλ Παλαιολόγος . . .) ἐτελεύτης δὲ τῇ ια τοῦ Δικαιορίου τοῦ ε[ψ]ηλα ἔτους: 'Ανδρόνικος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ εὐσιβίστατος βασιλεὺς ἐτη μῆνας γ'. καὶ ἐτελεύτης τῇ ίγ τοῦ Φευρουφύτου τοῦ σωματοῦ ἔτους: Μιχαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ προαπῆλθε κατὰ τὸ σωματοῦ ἔτους: 'Ανδρόνικος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτη ίγ. καὶ ἐτελεύτης τῇ ιε τοῦ Ἰουνίου ίνδ. Θ τῷ σωμαθεῖται: [τῷ ν] ἔτει τῇ ίστοις 'Οκτωβρίου περιεβάλετο ὁ Καντακουζηνὸς κυρὸς Ἰωάννης τὰ κόκκινα: τῷ δὲ νε ἔτος τῇ γ τοῦ Φευρουφύτου εἰςῆλθεν εἰς τὴν ΚΠ.: —

'Εκ τοῦ καθηκός Θ 219 (1634) τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μεονῆς τῆς Λαύρας (Βενεσενίς σ. 62).

44. 1283 — Τὸ ἔτος τῆς ἰκκλησίας τῆς Μαγδαληνῆς Πόρτας· ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος καὶ θεῖος ναὸς τῆς Παναγίας μου καὶ πανάγιου ἀμπαρθένου Μαρίας καὶ Θεοτόκου ἐκ βάθρων, παρὰ συνδρομῆς καὶ ἕξδου τοῦ πανευτυχεστάτου αιβαστοκράτορος Κομνηνοῦ Ἰωάννου 'Αγγέλου τοῦ Δούκα' ἔτει ,^ωψήλα' ίνδικτ. ια' ἔτος φετογύ μέχρι τῆς σήμερον καθ' ἓν ἀγομένη φύπη: συνάγονται χρόνοι φε'.

'Ἄγιορετικοῦ καθηκός μονῆς Παντελεήμονος 193 φ. 16 (Λάδυπρου Τόμ. Β' σ. 434).

'Ινδικτιών τοῦ ἔτους ,^ωψήλα' εἰναι ἡ σ' καὶ οὐχὶ ἡ ια'.

44a. 1283. — "Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 35.

45. 1290. — "Ἐτους ,^ωψηλθ' ίνδ. δ' ἡμέρας Κυριακῆς ἡρραβωνίσθη ἡ θυγάτηρ μου Εύδοχία τὸν Λιθοπυργίτην κυριν Θεόδωρον.

In pagina ante codicem custodias loco adjecta τοῦ καθηκοῦ 303 S. Marco τῆς Λαυριντιακῆς βιβλιοθήκης (Studi italiani Τόμ. Α' σ. 178).

46. 1300. — Έκοιμήθη, ἡ ἀγία καρίκη μοναχὴ κυρία Θεοδώρα Παουλαΐνα Καντακουζηνή Κομνηνή, ἡ Παλαιολόγη ἡ ἑξαδιάλογη τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Ἀνδρονίκου ἣν ἔτει σωθὶς ἴνδικτιῶνος τὸν ἡμέραν Δεκαμέρου μηνὸς ὥρα ἡ τῆς αὔτης νυκτὸς.

Ἐν παρασύλληπτοι τοῦ καθίδιους 430 : τῇ βιβλιοθήκῃ; Μονάχου. Εαδίδεται ἴνδικτα κατ' ἴμεν ἀντίστοιχο πρό; τὴν κακήν ἄσδοτον πρέπει Hardt Τόμ. A' σ. 340.

47. 1324. — Μηνὶ Αύγουστῳ τοῦ ἡμέρας εἰς τὸν σωλήνα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τὴν Ραιδεστόν ἀπεργομένη τοῖς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἑξακανῶν διεποιεῖται κυρία Εἰρήνη ἡ Παλαιολογίνα καὶ ἐτέθη.

Ad calcem Synesii Epistolarum apposita est ab ipsa librarii manu ἡ Phili. LIX cod. XXXV τῇ Λαυρεντιακῇ βιβλιοθήκῃ; (Bandini Τόμ. B' σ. 556).

48. 1327. — $\frac{1}{2}$ Τῇ τοῦ Ιαννουαρίου μηνὸς τῆς ἡ ἵνδη τοῦ σωλήνα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως περιπόθητος συμπίνθερος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλίως, ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὁ Χοῦμνος, καὶ ἐμὸς ἄγιος αὐθέντης μετονομασθεὶς Ναθαναὴλ μοναχός ὁ καὶ τὸ παρὸν βιβλίον πεπόνηται· εἰ γαρ τῇ φυγῇ εἰκόνες οἱ λόγοι, βλέπε σὺ τοῦτον ἔτι περιόντα, ὁ μὴ ἴδων· καὶ ὅμιλῶν, μετ' ἐκπλήξεως θαύμαζε.

Ἐν φ. 16 τοῦ καθίδιους Ο 71 αὐρ. τῇ Αμβροσιακῇ βιβλιοθήκῃ; (Martini-Bassi σ. 201).

49. 1328. — $\frac{1}{2}$ Ήμέρας γενομένης Παρασκευῆς κατὰ τὴν κατὰ τοῦ Φευρουαρίου μηνὸς τῆς $\frac{1}{2}$ ἡ ἵνδη τοῦ σωλήνα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆς νυκτὸς γέγονεν ἔκλειψις τῆς σελήνης.

Ἐν τῷ καθίδιῳ τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης Cony. Soppr. 114 φ. 234α χειρὶ Θεοδώρου Δοκειανοῦ κατ' ἀντίγραφον σταλέν ροι ὑπὸ τοῦ π. Ἐρρίκου Rostagno. Ἰδε καὶ κατωτέρῳ ἀρ. 54.

50. 1330. — Έκοιμήθη ὁ μέγας Κομνηνὸς κύρ. Ἀλέξιος μηνὶ Μαΐῳ τὴν γ' ἡμέρ. ώρ. 1' τῆς ιγ' ἴνδικτιῶνος τοῦ σωλήνα. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ μακαρίτου εὐσεβεστάτου βασιλίως κυρ. Ἀλέξιος ὁ κύρ. Ἀνδρόνικος ἰθασίλευσεν σὺν θεῷ ἀγίῳ μηνὶ Μαΐῳ τῇ τῇ γ' ἡμέρ. ώρ. 1' τῆς ημέρ. ἴνδικτιῶνος ιγ' ἴτους σωληνῆς.

Εὑρίσκεται ότι έβασιζευσεν ὁ κύρ. Ἀνδρόνικος ὁ υἱός τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ κύρ. Ἀλεξίου ὁ αὐθίντης θέων ἡ.

*Ἐν φ. 2546 τοῦ κώδικος; Ψ-III-11 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἐπανορθώλου (Miller σ. 435 κ. Ι.).

51. 1332.—Κατὰ τὴν ιγ' τοῦ Φεβρουαρίου τῆς ιε' ἵνδικτιῶνος ἑτούς ,σωμ' ἐκοιμήθη αἰφνιδίως ὁ ἐν βασιλεῖσι ἀσιδίμος φιλόχριστος ἵν θεοῦ ἐπειπόνεος καὶ ἡγιασμένος μέγας βασιλεὺς Ἀνδρόνικος Ἀγγελος Κομνηνος ὁ Παλαιολόγος μετονομασθεὶς Ἀντώνιος μοναχός.

Κατὰ τὰ (γρ. τὰς) ιγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἵνδικτιῶνος τοῦ αὐτοῦ ἑτούς ἐκοιμήθη ὁ μέγας λογοθέτης Θεόδωρος ὁ Μετοχίτης ὁ σοφώτατος μετονομασθεὶς Θεόλεπτος (γρ. Θεόδηλπτος) μοναχός, ὁ θεῖος μου.

*Ἐκ τοῦ κώδικος; LXXIX εῆ; ἐν Βενετίᾳ Μαρκιανή; βιβλιοθήκης (Morelli Τόμ. Α' σ. 72).

52. 1332.—Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιγ' ἡμέρα ε' ἐκοιμήθη ὁ πανευσεβέστατος καὶ φιλόχριστος βασιλεὺς κύριος Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος ἐν ἔτι ,σωμ'.

*Ἐν φ. 2496 τοῦ Ὁστοβονιανοῦ κώδικος; 41^ο τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Feron-Battaglini σ. 224).

53. 1332.—Κατὰ τὰ (γρ. τὰς) ιγ' τοῦ Μαρτίου τῆς αὐτῆς ἵνδ. τοῦ αὐτοῦ ἑτούς (,σωμ) ἐκοιμήθη ὁ μέγας λογοθέτης Θεόδωρος ὁ Μετοχίτης ὁ σοφώτατος μετονομασθεὶς Θεόλεπτος (γρ. Θεόδηλπτος) μοναχός ὁ θεῖος μου.

Παρὰ Hardt Τόμ. Δ' σ. 538 παρείλημμίνοντες ἐκ τοῦ Morelli τὸ δεύτερον σημείωμα τοῦ ἀνωτέρω ἀρ. 52.

Ἅνδικτιῶν ἀντιστοιχοῦσσα πρό; τὸ ἐν τῷ σημειώματι τούτῳ ἔτος ,σωμ', ἢτοι τὸ 1332, εἶναι ἡ ε' καὶ οὐχὶ ἡ ιε'.

54. 1337.—Τῇ τρίτῃ τοῦ Μαρτίου ἵνδ. ε' τοῦ σῶμας ἑτούς γενέθαι ἔκληψις ἡλίου: τρίτη τὸ (αἱ δύο αὗται λέξεις διαγεχραμμέναι) Τρίτη ἡμέρασσας ὥρας.

*Ἐν τῷ κώδικι τῆς Δαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης Conventi Suppresso f14 φ. 238α κατ' ἀντίγραφον σταλέν μοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἡρρίου Restagno. Τὸ σημείωμα τοῦτο ἔχειτη ἄλλη γειτονία παρὰ τὴν τοῦ Θεοβιάρου Δοκειανοῦ τὴν γράφασσαν τοῦ ὅλου κοινίας καὶ τὸ ἀνωτέρω ὅπ' ἀρ. 50 σημείωμα.

55. 1337.—Τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ἡπέκτιτης ἑκατονταετοῦ, ἔτους τρέχοντος, σῶμας ἐκαιμάθη ὁ ἄγιος Ῥήξ Φριδερίκος ἢν τῇ νήσῳ σικελικῇ (γρ. Σικελίᾳ). ὁ θεός αὐτοκάυτοκράτορες.

Ἐν φ. 198α τοῦ ἑπτακονταετοῦ, 1337 καθόκος ἡρ. μον.; τοῦ Σαλβατοροῦ (S. Salvatore) νῦν ἐν τῇ παντοποτιματάτῃ βιβλιοθήκῃ τῆς Μεσσήνης (Studi italiani Tόμ. Ε' σ. 512).

56. 1337.—Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Γεώργιος ὁ Ἀγαπητός ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεῖς Γεράσιμος μοναχός μηνὶ Μαΐῳ αἱ ἴνδικτιῶν εἰς ἔτους σῶμας.

Ἐν φ. 2166 τοῦ καθίστασθαι 22 Reginae Sueciae τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Stevenson σ. 17). "Ιδε καὶ ἀρ. 57.

"Ἴνδικτιῶν τοῦ ἔτους σῶμας εἶναι ἡ εἰς καὶ οὐχὶ ἡ εἰς".

57. 1338.—Ἐκοιμήθη ὁ δοῦλος τοῦ θείου Νικήφορος (γρ. Νικηφόρος) ὁ Ἀμινσέλης ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεῖς Νίφων μοναχός μηνὶ Νοεμβρίῳ αἱ ἴνδικτιῶν εἰς ἔτους σῶμας.

Ἐν φ. 217α τοῦ καθίστασθαι Reginae Sueciae τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Stevenson σ. 17). "Ιδε καὶ ἀρ. 56.

58. 1344.—Γραφομένου μου τὸ πάρον βιβλίου (γρ. παρὸν βιβλίον) καὶ φθάσαντος δός, γέγονεν σιασμὸς ἐν Κωνσταντινουπόλεις κατὰ τὸ σῶμα ἔται, μηνὶ Ὁκτωβρίῳ ἡ τοπικράτησεν δὲ ὁ σιασμὸς ἄχρι ἡμερῶν :θ' ζθοθπήλην (=Γαλακτίον).

Γραφομένου κ.λ. ἔτυχεν καὶ ἡ παραμονὴ τῆς θεοτόκου τῆς εἰςδόου, ἥγουν τὰ ἅγια τῶν ἀγίων, τῇ παραμονῇ τῆς εἰςδόου γράφοντας μου, κ.λ. γέγονεν σιασμὸς μέγας.

Ἐν φ. 378α, 380δ καὶ 4266 τοῦ Βαροκκιοῦ καθίστασθαι 197 τῆς ἐν Οἴμων Βασιλείου βιβλιοθήκης (Coxe σ. 351).

59. 1345.—Ημέρᾳ Παρασκευῆς Μαρτίου μηνὸς τῆς ἑνιαταραίνεται; ἴνδικτου εγίνεται εἰς τὸ θαύμα μέγας εὐρέθη ἐν τῷ οὐρανῷ ἡγροῦν ὅτι ἡ σελήνη ἔχρυπτεται καὶ οὐχ εὐρέθη ἵνα δώσῃ τὸ φίγγος; αἰτήσῃ, καὶ τὰ ἀστρα φαινοντα.. ἔται ἀπὸ κτίσιως κόσμου σῶμα.

Rocchi Codices Cryptenses σ. 7 ἀρ. Α. σ. VII ν. 616.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

60. 1346 - 1377. — "Ἐτοὺς, σῶνδε ἐπέρασαν οἱ Τοῦρκοι εἰ; τὴν Δύσιν καὶ σῶξι;" ἀπὸ Χριστοῦ αὐτοῦ ἴπειραν τὴν Καλιούπολιν καὶ σῶζοντες δὲ Χριστοῦ αὐτοῦ ἴπειραν τὴν Ἀνδρανούπολιν.

Ἐκδίδεται ἴνταῦθα τὸ πρώτον ἐκ τοῦ ρ. 5α τοῦ Σιναϊτικοῦ καθίκος 1189 κατ' ἀντίγραφον ἵκι διεργανοῦς χάρτου σταλόν μοι τῷ 1899 ὥπο τοῦ διδάκτορος κ. Παύλου Gleye.

61. 1348 - 1389. — Ποτέν ὅτε κατὰ τὸ „σῶνς“ ἔτος ἐγεγόνει τὸ μέγα θανατικόν.

Ἐγένετο δὲ πάλιν θανατικὸν ἔτερον κατὰ τὸ „σῶνογ“ ἔτος ὅτε καὶ μοῦρον ἦν ἡ τῇ Κρήτῃ.

Είτα πάλιν ἐγένετο θανατικὸν ἄλλο κατὰ τὸ „σωπόδ“ ἔτος.

Ἐποντας χειρὶ νικωτέρᾳ·

Ἐγένετο θανατικὸν ἄλλο κατὰ τὸ „σφῆκ“ ἔτος. Ἐγένετο καὶ ἄλλο θανατικὸν μεγίστον (γρ. μέγιστον) κατὰ τὸ φρός ἔτος ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἀρξάμενον.

In calcis τοῦ Βαροκκικοῦ καθίκος 69 τῆς ἐν Ὁξωνίᾳ Ηεδληιανῆς βιβλιοθήκης. Ἰδε καὶ κατωτέρω ἀρ., 85.

62. 1349. — Εἰς τοὺς „σῶνζ“ χρόνους ἐκημύθησαν οἱ παῖδες τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ Ἰω τοῦ βιστιαρίτι· καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Εύδωκήας τῆς Ἀτούμησας· οὐ τὰ ὄνόματα τῶν κακοιμιμενὸν· Λεόν ὁ Σέργιος· Μιχαὴλό Ἀτούμης· Γεώργιος ὁ Σιναλερίμ (γρ. Σεναχηρίμ)· Ἐλένη ἡ Ωγαθέτενα (γρ. ἡ Λογοθέταινα)· Ἀννὰ ἡ Κερουλήνα Θεόδωρος ὁ Σζάσσις· Λεόν ὁ Σέργιος· Μιχαὴλ ὁ Ατούμις καὶ εἰ τας (γρ. εἴ τις), πιάσοι τὸ βιβλίον ἐτεύτο καὶ ἀναγνώσαι το ὄλοι ας τοὺς μακαρίζουν.

Ἐν τίλαι τοῦ καθίκος 95 τῆς ἐν Λίσσω μονῆς τοῦ Λειμῶνος (Κεραμέως σ. 50).

63. 1352. — "Ημέρα ἔ" ειστήκει (γρ. εἰς τὰς κα' ἥ κη') τοῦ Μαλού μηνὸς ἐγένετο πόλεμος ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ψα μετά τῶν Οὐγγαράρων (γρ. Ούγγαρέζων;) ἀναμεταξὺ Κουρπερτίνου καὶ τῆς Τούρρης καὶ Ηλαβον τὸ νίκος οἱ ἡμέτεροι ἔτει „σῶξ“.

Ἐν εὐε. folio τοῦ Δανυρεντιακοῦ καθίκος 692 (Studi italiani) Τόμ. A' σ. 192). Διάρθρωσα ἄγω τὸ παρανυγνωμένον ειστήκει εἰς εἰς τὰς κα' ἥ κη', ἐπισή της 21 ἡ 28 Μαΐου 1352 αυριπίκται πράγματι ἡμέρα Δευτέρα.

64. 1355. — Τῇ κβ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τῆς π' ἵνδ. ἡμέρᾳ Σαββάτῳ εἰς ἥλιθιν ὁ αὐθέντης ἡμῶν σ. βασιλεὺς ὁ ἄγιος Ἰωάννης Παλαιολόγος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπεκαθίδωσε τὸν πενθερὸν αὐτοῦ βασιλεῖα τὸν Καντακουζηνόν, βασιλεύσαντα μετὰ τὸ εἰςελθεῖν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπη ζ'. μηνας θ' ἡμέρα; κβ' ἰγένετο δὲ μοναχὸς τῇ ε' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς. Ἐπατριάρχευσε δὲ ὁ Κουνηνὸς γρόνον α'. ἡμέρα; ε'.

In summo margine secundae paginae τοῦ Plut. LXXXV cod. VI εἰς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης (Baldini Τόμ. Γ' σ. 251).

65. 1360. — Ἡλιθιν ὁ μητροπολίτης καὶ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἡμέρᾳ Παρασκευὴ ὡρα πρώτη τῆς νυκτὸς ἔτους ,σωζην' ἵνδ. τγ'. Ἔν φ. 3306 τοῦ κώδικος 8 Conventi Soppressi τῆς Λαυρεντιακῆς βιβλιοθήκης (Studi Italiani Τόμ. Α' σ. 135).

Οὕτα ἡ ἴνδικτιών οὔτε ἡ ἡμέρα τῆς ἑδομάδος ουμπίπτει πρὸς τὸ Ιτος ,σωζην'

66. 1360. — Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη παρὰ Ἰακώβου μοναχοῦ διὰ καταβολῆς καὶ εἰόδου Ειρηναρχίας μοναχῆς... ἐν ἔται εξακιεχίλιοστῳ τελειωθεῖσα, ὀκτακοσιοῖς φετίχοσφ φόροις. ἴνδικτιών τεσσαρεςκαιδεκάτῃ. μηνὶ Τούλλιῳ ε' καὶ ι'. ἐν φ μηνὶ δε δύγονε καὶ ἡ ἄλωσις τῆς μεγάλης πόλεως Ἡρακλείας τῆς εἰς τὸν Πόντον ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, ἵστι τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου:..

Ἐν φ. 4636 τῆς ἐν Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου (Κεραμέως 'Ἡ ἐν τῷ νησίῳ Σωζομόλεως βασιλικὴ μονὴ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Χωριστοῦ τεύχους σ. 10).

67. 1361. — † Ημέρα Τετράδι τῆς ἀνάληψιας (γρ. Ἀναλήψεως) ε' τοῦ Μαΐου μηνὸς, ὡρα ε'. ἰγένετο σκοτισμὸς ἐν τῷ ἥλιῳ· ἐν τῷ ἔται τῆς ιδ' ἵνδ. ἔται ,σωζθ.

Ἐν φ. 64α τοῦ Οττοβανικοῦ κώδικος 210 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικανοῦ (Feron-Battaglini σ. 123). [Ιδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 68.

68. 1361. — † ἡμέρα Τετράδι τῆς Ἀναλήψιας, ε̄, τοῦ Μαΐου μηνὸς ὡρα ε̄ ἰγένετο σκοτισμὸς ἐν τῷ ἥλιῳ· ἐν τῷ ἔται τῆς ιδ' ἴνδικτιώνος ἔται ,σωζθ.

Ἐν φ. 42α τοῦ κώδικος P 75 sup. τῆς Ἀμβροσιακῆς βιβλιοθήκης (Martini-Bassi σ. 714). [Ιδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 68.

69. 1362.—Μηνὶ Πουνίῳ καὶ ἡμέρᾳ Παρασκευῇ τὸ γενέσιως (γρ. γενέσιον) τοῦ ἀγίου καὶ ἴνδοξου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὥρᾳ δὲ τῆς ἡμέρας ἕκοιμηθῆ (γρ. ἔκοιμηθη) ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ Μακρυδουκεύα, ἡ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεῖσα Μάρθα, μοναχὴ, ἔτους σωτῆρος.

In calce p. 5α τοῦ Βαροχεικοῦ χαρδικοῦ 122 τῆς ἐν Ὁξινῷ Βασιλιανῆς βιβλίου /Corse σ. 200/.

70. 1371.

Οἱ Ιωάννης Πλαδᾶς ἔγινε μοναχὸς τῷ σωτῆρι ἱνδικτιῶνος εἰ', καθ' ἣ σημειοῦται ἐν τῷ Συναττικῷ χαρδικῷ 819 φ. 1 (Gardthausen σ. 188).

71. 1376-1387.—Αἱ ἑκλειψίεις ἔτους σωπᾶς οἱ Ἱουλίου ἑκλειψίεις — μετὰ τὴν εἰς Δεκεμβρίου τοῦ ἡμέρας (manus recentior addidit) [τῷ] σωπᾷ ἔτει ἑκλειψίς ἡλίου — καὶ Ἀπριλλίου καθ' ὥρᾳ δὲ ἑκλειψίς σελήνης.

Ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ Plut. XXVIII ed. XIV φ. 33α. "Ies Olivieri Catalogus codicium astrologorum graecorum. Codices Florentini Tūp. A' σ. 23.

72. 1379-1425.—Ἐκοιμήθη ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος, τῷ σωπᾷ μὴν Ἱούνιος καὶ ἑτάρῃ εἰς τὴν μονὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος:

Ἐκοιμήθη ὁ εὐσεβεστατός βασιλεὺς καὶ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος, ὁ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος, μετονομασθεῖς Ματθαῖος μοναχός μὴν Ἱούλιος καὶ ἡμέρα Σαββάτῳ ἱνδικτιῶνος γ τοῦ στόλη ἔτους:

'Ἀντέγραφ' αὐτός ἐκ ρωτογραφίας τοῦ φ. 2346 τοῦ χαρδικοῦ Ἐσκουριάλου Υ-Ι-Α. 'O Miller σ. 184 ἀπλῶς σημειώνεται. On trouve l'indication de quelques faits chronologiques.

οὐ

73. 1374.—† Κατὰ τὸ σωῆτα ἔτος ἐν μηνὶ Αὔγουστου σ αὔτω τῆς ἡμέρας λαμψάσης ἀλλ' ἔτι μετρίως τοῦ σκότους ἐπικρατῶντος; ὥςπέρ τι νέφος ὄλεθριον μετὰ γνόφου καὶ θυέλης τυφωνικῆς ἐν Μίτοληνη ἐξ Ἀσίας ἐρχόμενον δ προπιεσόν τῇ ἀκροπόλει πέσαν θεότον τῇ λόγος ἀνέτρεψεν καὶ πάντας τοὺς ταύτη σίκοιντας συγχωνεύεταις ἀπέκτεινε, ἡγεμόνας φημι καὶ διεπότας τῆς πόλεως πλὴν ἑνὸς καὶ

τὴν θεραπείαν αὐτῶν' είτα ἐπεγένοντο φρικώδεις σεισμοὶ καὶ συνεγγεῖς ὡν καὶ ἡ λοιπὴ κατέπεσε πόλις καὶ πλείστους τῶν πολιτῶν συνέχωσεν.

Μονῆς 'Αγίας 'Ανδρου καθ. 88 ἐν τῷ τελευταῖῳ πατριφύλλῳ (Λάμπρους ἐν 'Επετ. Παρνασσοῦ 'Ετ. Β' σ. 220. Χιρίστος τεύχους σ. 87).

Παράκειται περὶ τοῦ τυφῶνος καὶ τοῦ σεισμοῦ 15 οὗ καὶ ὁ Θάνατος τοῦ Φραγκισκοῦ Γατελούζου. 'Ιδε Νέον 'Κλλητούντων Τόπ. Ε' σ. 39 κ. ἑ.

74. 1383. — 'Ἐτος ἱωνίῳ' ἴδιαντιῶνος ἰδ', μηνὶ 'Ιουλίῳ καὶ', ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πενταπόλεως, καὶ ὑπέρτιμος κύριος Ναθαναὴλ εὐδοκίᾳ θεοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐξεπορεύετο.

'Ἐν τῷ καθολικῷ ΜΘ' ἐτοῖς βιβλιοθήκης; Πάτμου (Σακελίωνος σ. 39).

75. 1383. — 'Ἐπαρέλαβαν οἱ Τούρκοι τὰ Σέρες ἐν ἑτερᾷ ἱωνίᾳ'
μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰθ'.
'Αγιορείτικος κώδικος τῆς μονῆς Δογγιαρίου 195 (Λάμπρου Τόπ. Α' σ. 257).

76. 1385. — Μηνὶ Αύγουστῳ εἰς τὴν καὶ τῆς ἵνδ. η' ἑτερᾳ σαρκώσιως απέδηλθεν ὁ ἄγιος πάπας Οὐρβένου ἕκτος ἐν τῇ πόλει Μεσσήνης καὶ κατέκεν εἰς τὴν μεγάλην μονὴν τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἀκρωτηρίου καὶ ἔδωκε δουλοῦτζεντζηα καὶ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ ἔδωκε χάριν.

'Ἐν φ. 1916 τοῦ ὅπ' ἡρ. 162 κώδικος τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος; (S. Salvatore) νῦν ἐν τῇ πανεπιστημιακῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μεσσήνης (Studi italiani Τόπ. Ε' σ. 513). 'Ινδικτίων τῷ 1384 ἥτο ἡ ζ' καὶ οὐχὶ ἡ τ'.

77. 1385. — 'Ἐν ἀργῇ ἐσκωτώθην αὐθέντης ἡμέτερος Πάλσας ὑπὸ τῶν 'Αγαρηνῶν ιθιῶν μηνὸς Σεπτεμβρίου τη' ἡμέρᾳ 6' ἑτους ,σωζόδ'.

'Ἐν κωδ. Collegii B. Mariae Magdalenaes 'Οξωνίου ἡρ. IX (Coxe σ. 5). Πρᾶλ. Westensis Prolegomena σ. 51. 'Ιδε καὶ κατωτέρω ἡρ. 78.

78. 1385. — 'Ἐτελεύτησεν ὁ πᾶς ὑψηλότατος (γρ. πανυψηλότατος) αὐγουστος καὶ καν. καὶ δαῦξ Δηραχεοῦ (γρ. Δυρραχίου) μλαχ..... (γρ. Μπάλσας) ὑπὼ τον ἀθίων καὶ λαρ... (γρ. 'Αγρηνῶν) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ... ιμ' ἵνδ. 6' (=τη' ἡμέρα 6') ἐπὶ ἑτους ,σωζόδ' (γρ., σωζόδ').

'Ἐν κωδ. Collegii B. Mariae Magdalenaes 'Οξωνίου ἡρ. XVII (Coxe σ. 7). 'Ιδε καὶ ἀνωτέρω ἡρ. 77.

79. 1386. — Έγραφη ἡ παροῦσα βίβλος τοῦ Μετεώρου, διὰ σύνδρομῆς καὶ ἑόδου βασιλέως τοῦ ὡς ἀληθινῶς ἐν μοναχοῖς; ὅσιωτάτου χυροῦ Ἰωάννου· διὰ χειρὸς χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Τρικκάλων Ιεράρχου Θωμᾶ τοῦ Ξηροῦ· ἐπὶ ἔτους 555 Πέμπτης ἡ δὲ ἑταῖρος τοῦ θεοῦ παραγωρήσεις καὶ οἱ Ἀγαρίνοι οὐ μόνον τῆς πόλεως Βεροίας ἀλλὰ καὶ παρὰ μικρὸν τῆς ὑφηλίου γεγόνασι κύριοι.

Ἐν φ. 1926 τοῦ ἡπτ. ἀρ. 555 Πέμπτης τοῦ Μετεώρου, Ἀντέγραψε αὐτός ἢν πανορμούστος, ἀπὸ ἑόδου Ν. Βένης ἐν Ελλογεραρημάνῃ, "Ετ. 7" Πούλιος 1910 ἀρ. 69 σ. 134.

80. 1386. — Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίου δύματα Ήλίου (=δύματα ήλιου) ἐκιατήθη ἡ δούλη τοῦ θεοῦ Μαρία ἡ κόρη τοῦ μακαρίτου Πέτρου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἡ ἀναγινώσκοντες μακαρίσσατε αὐτὴν κατὰ ἔτους ἀπό τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ καδίκῳ 465 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μονάχου (Hardt Τόμ. Δ' σ. 441).

81. 1386. — Ἐκοιμήθη ὁ διδάσκαλος ἡμῶν κύριος Ἀσκηνίος ἐν τῇ Εύριτει μηνὶ Ἰουνίῳ εἰς τὰς ἡδικτιῶνος ἐννάτης, τοῦ θεοῦ, ὃν κύριος ὁ θεός κατατάξει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ τῶν δικαιών.

Ἐν φ. 2026 τοῦ καδίκου 303 San Marco τῆς Λαζαροντιακῆς βιβλιοθήκης (Studi italiani Τόμ. Α' σ. 180), Ἀντέβαλον αὐτός, Ηρόδ. Miller Mélanges de littérature grecque τ. 1. Τὸν καὶ τὸ ἐν τῷ προμύλεῳ πρὸ τοῦ φ. 1 σημείωμα Ἐπρόδον ἐν τῇ Κύριτει διὰ διδάσκαλου καυσοῦ Ἀσκηνίου ἀπό τοῦ τοῦ....

81a. 1387. — Ιδε ἀνωτέρω ἀρ. 71.

82. 1389. — Τῷ τῶν ἡμέρων Σαββάτῳ ὥρᾳ ὁδόν (γρ. ὄγδόν) τῆς ἡμέρας ἡλίου κύκλος θ. σελήνης κύκλος ιθ'. ἐγένετο σεισμός φοβερός, ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ· ὥστε χαλασθῆναι τὸ πλείστον μέρος τοῦ κάστρου καὶ καταπίσαι καὶ ἐκ τῶν μεγάλων οἰκιῶν τοῦ κάστρου καὶ καταρραγῆναι καὶ θραυσθῆναι τὰ οἰκήματα τὰ πλείστα αὐτοῦ. Ἐγέλασε δὲ καὶ τῆς μητροπόλεως τὸ βόρειον μέρος τὸ πλησίον τοῦ βήματος καὶ ἐπέπεσεν (Ottob. ἐπεσεν) ἐπὶ τῷ πλησίον αὐτοῦ (Ottob. αὐτῆς) οἰκῷ, ἐνῷ συνέβη γυναικαὶ τινὲς εὑρεθῆναι ἐν κύτῳ καὶ ἀποθνήναι ἀπίθανε· τε καὶ ἄλλη τις

γυνὴ Ἐβραίκη ἐν τῷ αὐτῷ σεισμῷ. Ἑπεισὸν δὲ καὶ ἔκτὸς τοῦ κάστρου οἰκίαι πολλαὶ αἱ πλησιάζουσαι μᾶλλον τοῦ φίγιαλοῦ τοῦ καλουμένου Νίου χωρίου ἐχάλασσεν ὁ θύρας Νικόλαος δὲ Θελασσίτης, καὶ τὸ βῆμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τὸ βῆμα τοῦ ἀγίου Ἰσιδώρου τοῦ Τζικαλίου, καὶ τὸ ἑξανθροθηκόν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Βασιλικάρη· διερράγησεν δὲ καὶ κατεύθραυσθη καὶ ὁ θόλος τοῦ Ἀγίου Γαλακτίωνος, καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκκλησιῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ βόρειον μέρος τῆς τρούλλας τοῦ μεγάλου Ἰσιδώρου· συνέβη δὲ ἐν ταύτῳ φυράσαι τὴν θάλασσαν ἄχρι τοῦ ἐντὸς ἀνεμομύλου τῆς θαλάσσης ἐπειτα ἐπαναστραφῆναι καὶ τῶν οἰκείων ὅρων αὐτῆς ἐξελθεῖν ἕως τῆς ήμέσεως; πλάτζας τοῦ Ἐμπορίου, ὡς τε φοβηθῆναι τοὺς ἀνθρώπους φεύγειν καὶ ἐπανέρχεσθαι ἄχρι τῆς Τρουλλωτῆς. Ἐγάλασσε δὲ καὶ ἡ Σμύρνη καὶ ὁ κουλὸς τῆς Φωκίας τῆς νέας, ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ Χαρία τέλεον. Οὐτίνος φοβεροῦ σεισμοῦ γεγονότος, μετὰ οἰκανθρωπίας παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων θεός. Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

'Αντέγραψ' αὐτός ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Ἀλλατίου ἐν τῷ Ἀλλατίανῳ χαρτί CXVI τῇς ἐν 'Ριμήνι βιβλιοθήκῃ Vallicelliana 5π' ἀρ. 31 (Νίου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ε' σ. 338 κ. 4.) Εἶναι δὲ εἰλημμένον ἐκ τοῦ Ὁστοδονίανος χαρτίκου 351 τῇς βιβλιοθήκῃ τοῦ Βατικανοῦ (Feron - Battaglini σ. 195).

83. 1389. — "Ἐτος 6897 μηνὸς Μαρτίου· 20 / ημέρα Σαβατῶ
ῶρα 8 / ἐπη τῆς βασιλίας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ιωάννου ἐγένετο καὶ ο μέγας σεισμός ὃτε κατέπεσον τὰ τείχη τῆς Χίου καὶ οἴκοι καὶ ναοὶ πολλοὶ διέρραγησαν καὶ κατέπεσον καὶ ἡ θάλασσα ἀναβράσασα καὶ ἐξῆλθεν ἔνως (γρ. ξως) τὸ ήμισι τοῦ φόρου καὶ αὖ ἀπεστράφη ἐν τῷ ιδίῳ τόπῳ αυτῆς.

Πανόρμου χαρ. II. Δ. 26 φ. 34α (Martini Tόμ. Α' σ. 81).

84. 1389 - 1390. — Τὸ [σφ]ῆδες' ἡρξάμεθα κτίζειν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Βασιλέας μηνὶ Μαΐῳ 8' ημέρᾳ Ηαρασκευῆ. Ιστέον ὅτι τῷ 'σωζη' (γρ. , σωήην') ἔτει ἐγένετο ἐκλειψίς μεγάλη τοῦ ήλιου ἐπὶ εἰ τοῦ Μαΐου μηνὸς, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ημέρας, ἐν ἡ ἐφάνησαν πάντες οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ.

In calce τοῦ Βαρονικοῦ χαρτίκου 69 τῇ; ἐν 'Οθωνίῳ Βεδλημανῇ βιβλιοθήκῃ (Coze σ. 111) ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω 5π' ἀρ. 63, ἐξ ὧν γίνεται δῆλον, ὅτι τὰ

σημειώματα ταῦτα ἀναρέονται εἰς τὴν Κομήτην. Σημειώθεο, διὰ λίγων ἀναρίσκων, ἐν
ἔχῃ ὅρθιας ἡ χρονολογία „Τωξῆν” ἵσπουτη τῆς „Τωξῆς”. Παρατηρητέον δὲ καὶ διὰ
κατὰ τὸ έτος „Τωξῆς” ἡ 9 Μαΐου συνέπειτε Κυριακὴν καὶ οὐχὶ Πέμπτην.

85. 1389-1390.—† Ἔτους τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἵνδικτιῶνος
τοῦ ἡμέρα Πέμπτη πρωῒ τὴν δὲ τοῦ μεγάλου κανόνος, ἔκοιμηθή ἡ δούλη
τοῦ θεοῦ Εὐπρεπία Ιωναγῆ, ἡ μητήρ τοῦ αδθίεντου μου τοῦ πατρός μου!

† "Ἐπος δέ αἱ τοῦ μνή Ιαννουαρίῳ" ἵνδι. Ἡμέρα Κυριακὴ ἐπέρα· ἦν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ ἕστη τῆς τιμίας ἀλύσεως του χριστού καὶ πάνευφρόμον ἀποστόλου καὶ Σίμωνος, τοῦ Πέτρου, ἔκοινηθη ὁ δεύτερος τοῦ θεοῦ Σίμων μόναχός ὁ πατήρ τῆς κυρίας ἡμῶν μήτρος.

¹ Εγ. φ. 866 ταῦτα κάθικος Ε 34 sup. τῆς Ἀμδροσιακῆς βιβλίου θήκης (*Martini-Bassi* 312).

86 1391.—Ἐτους ἱωνίῳ ινδ. ΙΔ' *↙ Θανάτος θεός θεός* θεός νομικὸν φάσκα, Μαρτίου καὶ Χριστιανῶν Πέντη Μαρτίου καὶ: ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει, ίάλω παρὰ τῶν ἀπίστων θυνῶν ἡ χριστώνυμος πόλις καὶ κατεδαφίστη ἐκ βάθρων εἰς τάχος καὶ οἱ οἰκήτορες ταύτης διεσκορπισθησαν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χώρες γέγονε δὲ τοῦτο τὸ ὄλεθριον κακὸν, διά τινων οἰκητόρων τῆς δε τῆς πόλεως τοσαύτη δέ γέγονεν ἡ φθορᾶ καὶ ἡ κατάλυσις τῶν ἐνοικούντων τούτων Χριστιανῶν ὡς ἔγωγε οἴμαι, οἷα γέγονεν ἐκπαλαι ἐπὶ Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ πόλει.

⁴ Αγιορειτικῆς μονῆς Παντελεήμονος κῶδ. 701 φ. 498c (Αδυπόου Τόμ. Β' σ. 418).

¹ Εξεται τὸ κατωράφω ὅπ. ἀρ. 95.

87. 1392.

Δηλοῦται ἀπλῶς ὡς ἐπάρχον σημειώμα τοῦ ἔτους τούτου ἐν τῷ κώδικι τῆς θηγαυετικῆς βιβλιοθήκης Λειψίας Rep. 1. 66 (*Zachariae v. Lingenthal Procheiron* τ. VI).

88. 1393-1439. — Ἐτει, οὐκέτη (καθ. οὐχια)

Μανουήλ ὁ Παλαιολόγος ὁ καὶ σοφώτατος, οὐ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἦν ὁ πατριάρχης Ἰωσῆφ καὶ ὁ Βρυέννιος Ἰωσῆφ, βασιλεύσας ἐπὶ λαῷ, κατέλειπε τὴν βασιλείαν ἐστέφθη δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωσῆφ

ἐν ἔτει ζεύκθ (καθ., Σφράκθ) ἵνδιεταιώνος ἐᾶς ἡμέρα Κυριακή τοῦ Ἀσω-

του ἐκοιμήθη δὲ Μανουὴλ ὁ βασιλεὺς μοναχὸς γεγονὼς καὶ μετονυμασθεὶς Ματθαῖος· ἐν ἵστατο λόδι τοῦ Ιουλίου ταχέως, ἵνα δικτύωνος δῆται· ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ βασιλεὺς ἐν Ἀστραπήσασιν πάλιν ὑπέγραψε τῇ κατ' οἰκονομίαν δῆθεν φευδεπιπλέστεφον ἵνωσσε, τῇ γεγονούί τε μεταξὺ Γραικῶν καὶ Λατίνων ἐν Φλορεντίᾳ, ἵνα οἱ Λατίνοι φευδᾶς ὄγκοτην ὀνομάζουσι, καὶ ταῦτα μὴ παρούστα τοῦ Κωνσταντίνουπόλεως, ὡς προτεθνηστός·

‘Αυτέρεψ’ εἴρεται· ἐκ τοῦ ἡρ. Λαζαρίου ἀρ. 127 καίδικος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς· ἐν Αθηναῖς (Νέοι Ελληνομνήμονος Τόμ. Β' σ. 311). Άλις γρανολογίας εἶναι λελαυθερμέναι τελέην τῇ τιλευταῖς.

89. 1457.— Ηληρουμένου τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ πάπα Ἡντζενίου Β' ξύωμαν ἐν τῇ Ρώμῃ χρόνους κατατάσσεται.

Σημείωμα Δημήτριου (Καβάκη) ‘Ελληνος τοῦ Ασκεδαμονίου ἐν τῷ Valicanus graecus 1359 φ. 4916. Τὸς Νέοι Ελληνομνήμονος Τόμ. Δ' σ. 332. Πρόλ. Martini Τόμ. Α' σ. 199.

90. 1400.— Ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυρίου Μανουὴλ, υἱοῦ Ἰωάννου τοῦ Παταϊολόγου ἐπὶ ἔτους ,εποίησεν τοῦ Ιανουαρίου, ινδικτιῶνη τοῦ ..

Ἐν φ. 2226 τοῦ καθίκου Theologicus graecus CXL. (Lambecius=Nessel CV) τῆς ἐν Βιέννη αὐτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης (Lambecius-Kollar σ. 216.— Nessel σ. 186).

91. 1400.— ‘Ἐτους ,εποίησεν τοῦ Ιανουαρίου 6’ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἦλθεν ὁ κατάρατος ὁ [Τα]μουρλέγγις καὶ ἐκατείλαβεν τὸ Χαλίπη ἕως τοῦ Χαμά.

Καδ. πρώην Λαζάρος Σάδα τοῦ ἡγιασμένου 208, φ. 155, νῦν ἐν τῇ Πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ιερουσαλήμ (Κεραμέως Τόμ. Β' σ. 320).

—ω·ω·ω·

92. 1400.— ‘Ἐν ἔτη ,εποίησεν τοῦ Ιανουαρίου 6’ μηνὶ Δεκεμβρίῳ δηλώθεν ὁ μακαρίτης βασιλεὺς κύρης Ἰωάννης ὁ υἱὸς κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ βασιλέως ἐν Κωνσταντίνουπόλει εἰρηνικῶς προγεγονότων ὅρκων μετα συμφωνιῶν· τῇ δεκάτῃ δὲ τοῦ αὐτοῦ Δεκεμβρίου, ἐξῆλθεν ὁ μακαρίτης βασιλεὺς κύρης Μανουὴλ, ἀναβάς εἰς τὰ κάτιργα τῶν Βε-

νετίκων καὶ ἀπειδήμησεν εἰς τὴν Φραγγίαν· ἔνεκεν βοηθείας τῆς εἰρημένης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν.

'Αντέγραψ' αὐτός ἵκανος φέρεται σε παριστάκοντα κώδικα 2622 (Νέος Ἑλληνομυήματος Τ' σ. 483). "Ιδε καὶ ἄρ. 93, 94.

Πρὸς τὸ ἓτος, οὐχί, συμπίπτει ἴνδικτιων γ., καὶ οὐγί τι.

93. 1400. — Ἔγινεν ἡ ἴνδικτιωνος γ., μηνὶ Δεκεμβρίῳ δὲ ἡλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ Ιωάννης ὁ υἱὸς καὶ Ἀνδρονίκου τοῦ βασιλίως ἐν Κωνσταντινουπόλει σίρηνικῶν· προγεγονότων ὅρκων μετὰ συμφωνῶν· τῇ δεκάτῃ δὲ τοῦ αὐτοῦ Δεκεμβρίου, ἐξῆλθεν ὁ αύθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ Μακούηλ, ἀναβάτες εἰς τὰ κάτεργα τῶν Βενετίκων, καὶ ἀπειδήμησεν εἰς τὴν Φραγγίαν ἔνεκεν βοηθείας τῆς εἰρημένης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν: †

'Αντέγραψ' αὐτὸς ἵκανος φέρεται σε παριστάκοντα κώδικα 1723 (Νέος Ἑλληνομυήματος Τόμ. Ζ' σ. 483). "Ιδε καὶ ἄρ. 92, 94.

94. 1400. — † "Ἐτος τοῦ ἡδονοῦ μηνὸς Δεκαειβρίῳ δὲ ἡλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ Ιωάννης ἐν Κωνσταντινουπόλει ηρινικῶς προγεγονότων ὅρκων μετὰ συμφωνῶν: τῇ δὲ τοῦ αὐτοῦ Δεκεμβρίου ἐξῆλθεν ὁ αύθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς καὶ Μακούηλ, ἀναβάτες ης τὰ κάτεργα τῶν Βενετίκων καὶ ἀπειδήμησεν ἡς τὴν Φραγγίαν ἔνεκεν βοηθήας τῆς εἰρημένης Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν: —

'Αντέγραψ' αὐτὸς ἵκανος φέρεται σε παριστάκοντα κώδικα CCCC, XXVI (Νέος Ἑλληνομυήματος Τόμ. Γ' σ. 483). "Ιδε καὶ ἄρ. 92, 93.

95. 1402. — Τῷ δὲ τοῦ ἡδονοῦ ἔτει κατήχθη ἐπὶ τὰ ἀνώτερα μέρη τῆς τῆς περιοχῆς γῆς σατράπης [ὄνομα] τοῦτο Ταμερλάνγγης καὶ διῆλθεν ληισάμενος πᾶσαν τὴν "Εω Καπαδοκίαν τε καὶ Φρ[υγίαν], Ασίαν τε καὶ Βηθουνίαν, καὶ ἕως αὐτῆς τῆς Λαζιφάκου· ὅτε, καὶ πόλεμον συνῆψαι μετὰ τοῦ... (ἔφθαρμένα) τῆς Ἀνατολῆς τοῦ Παγιαλήτου Ἀτουμάνου καὶ κατὰ κράτος ἐτροπώσατο τοῦτον ποιῶντας... (ἔφθαρμένα) ἀμά γυναιξὶ καὶ τέκνοις.

'Αγιοτασίτικος κώδικας μονής; Ηαντιλέμονος; 701 φ. 4986 (Αδημόρου Τόμ. Β' σ. 418).

"Ἐπιπλέον τούτων ἀνωτέρω ὡς ἀριθ. 86.

96. 1402.—† Κατὰ τὸ εὐθὺς ἔτος ἐν μηνὶ Ιουλίου καὶ ἡμέρᾳ Τχιμπρλῆς ὁ τῶν Περσῶν χορηγὸς πολεμησάς μετὰ τοῦ Παγιαζίτου τοῦ τῶν Ἰσμαΐλητῶν δυνάστου ἀνατολῆς καὶ δύσεως τηνικαῦτα κρατοῦντος κατέλυσε πᾶσαν τὴν δυναστείαν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Ἀγκύρας· συνέσχα δὲ καὶ αὐτὸν σφαγτικῶς.

Μουῆς Ἀγιας Ανδρου μῆδ. 88 ἐν τῷ τελευταίῳ παραρρύλῳ (Λόμπρος ἐν Επιτ. Παρασκευῇ Ετ. Β' σ. 230. Χωριστοῦ τεύχους σ. 87).

97. 1402-1411. — † 'Ἐν ετ(ει) εὐθύς'. ἦλθεν ὁ Τσαμίρ χάνης καὶ ἐπολεμίσεν μετὰ τὸν Παγιαζίτη παῖς ἡς την Ἀνγυράν. μηνὶ Ἡουλήνο καὶ ἡμέρᾳ Παρασκεβῆ. καὶ ἐτζακισιν τον ολοκρατος. καὶ ἐπιτάσσεν αυτον. καὶ ετεθνικεν. μετὰ ταῦτα ἐβασιλεύσεν ηός αυτοῦ. ἡμίσιουλμάν πεεις. ἐν τη εἰμερα βασιλεύοντος. τοῦ εὔσεβεστάτου. καὶ φυλοχρίστου βασιλεος ημον. Μανουήλ. τοῦ Παλαιολόγου:-

Μετα δε ετους ,εθνη ἦλθεν ὁ αδελφος αυτου τοῦ εμίρ Σουλμαν πεει. ο Μουσίπεεις ἀπο την Βλαχιαν, αφέντεβοντος βοηθόδα τοῦ Μίρτζου . καὶ ἐτζακοσεν τον Σαρουτζά πασια η; τὴν Διανπολην μινή Φευρουαρήω. ιγ ἡμερα Παρασκεβή. καὶ ἐπρόξκηνσαν τα καστρη τῆς Ρομανηας σιν τον τοπον ολον. ἐλθόν δε ὁ αδελφος του ο ἡμίρ Σουλμανης. επερασσεν αυτόν βασιλευ Μανοήλ ο Παλαιολόγος, καὶ ἐπολεμισαν ης την Πολην. απανο ης το Κοσμίδην μιν Ἡοσυνιω. ιε. ἡμερα Κιρηκαι. καὶ ετζακισεν τον Μοσίπεειν. καὶ εδιοξεν αυτον. σιναχθεις δε πάλην Μοσίπεεις μετα τον ἔξο Τσυρκδην. ἦλθεν ης την Ανδριανούπολην. καὶ επολεμίσαν ἀναμεσον του Κρηβητζήου και την Διχαλήν Το . . . παν . μινή Ἡουλήνο . ια ἡμερα Παρασκεβη . και ἐτζακησεν τον παλην:- Κε ἴφηγ(εν) ης τον τοπον Ουλγαρ(ιας) τα μερη Βηδηνας . κάστρον ης τοπο Κολτζου . προς τα μερη Σερβή(ας) και εισιτάρχισεν αυτ(όν) κνεζης δεσποτης υος Λαζάρου.

ου

Μετα δε ἐτ (εὐθ)ιθ ετους παλην ελθων Μουσίπεεις εἰς τὰ μερη Μακεδονιας και καταβάς ης την Διανπολ(iv) ης βοῦνην τους ΒΟ'ρλον- κοῦσ ἐπλημελην μετα τους Μουσούλμανους . και ἀπο καστρων ης αλον καστρον. ἀνθροπος τοῦ ἡμίρ Σουλμανηεις ούδεν εδιαβανεν . ακοῦσας δε ἡμίρ' Σουλμανηεις ἐλθόν μετα πλήθους τον σφρατον και αρχόντον. ης την Ανδρηανοῦ πόλ(iv). και ἐκίνησεν μιραζειν οργαν πρός

τα φουσάτα οπος παλην δισκών αυτον. ἡμέρα Σουλμαν ος πεσών τῆς τοῦ λεωτρους κε πινον και περησσούς. γανεκτυπας ή ἀρχοντες κε ή μαγηστανη ἐφηγαν τα φουσάτα κε εκηνισαν φεῦγον πρὸς τον Μουστακει ακοῦσαι: δις ἡμέρα Σουλμανπεις ἔδιλησαν, κε κινησας. ἡς εντραπιν φηγίς ἐπισαν αυτον. ἡς τα μερι τις Βρησις κε επνιξαν τον. εν μινι Φευρυναρη η μερα Τρητη.

Κῶδ. 17 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου τάφου (Κεραμέως Τόμ. Δ' σ. 32 κ. 4.).

Ἐν ἀρχῇ τοῦ σημειώματος δὲν ἔχει ὄρθως δις: ἡ 28 Ἰουλίου 1402 ἡτο Ησαΐακενή· ὄρθη ἡμέρα τῆς ἑδομάδος είνε τὸ Σάββατον, καθ' ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ ἐνημέσται.

Τα χρονικά τάῦτα σημειώματα μετεχειρίσθη ὡς πηγας ὁ κ. N. Jorga (Geschichte des osmanischen Reiches. Ἐν Γάθῃ. 1908 σ. 321 σημ. 2, σ. 349 σημ. 2, σ. 350 σημ. 3, σ. 351 σημ. 2 και 3, σ. 353 σημ. 1).

98. 1410. — + Τῷ αὐτῷ ἔτει (Ἑποιητή) και ἴνδικτιῶνι [δ'] Ἰουλίῳ ιζ', ἐγένετο ὁ πόλεμος τῶν ἀσ[εβῶν] Ἀγαρηνῶν περὶ τὰ τεῖχη τῆς [Ἀνδριανουπόλεως] και κατελύθησαν οἱ δύο ἀδελφοί, . . . και Μωσῆς και ἐφονεύθη πλήθος πολὺ. . . . ὁ Μισιρμάν.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος 310 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινέτζης ἐν συνεχείᾳ τοῦ οπ' 99 (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογρ. ἐρευνῶν σ. 30).

Τὰ ἐν ἀγκύλαις συνεπλήρωθησαν ὥπ' ἐμοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν κτενῶν ἡ συμπλήρωσις δὲν δύναται νὰ γενη ἀσφαλῶς.

99. 1410. — + Ἐκοιμήθη ὁ πατριάρχης κύρος Ματθαῖος μηνὶ Αὔγουστῳ ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ἔτους ,εποιητή', ἴνδικτιῶνος γ'.

Ἐν φ. 1α τοῦ κώδικος 310 τῆς ἐν Μακεδονίᾳ μονῆς Κοσινέτζης (Κεραμέως Ἐκθεσις παλαιογρ. ἐρευνῶν σ. 30).

Προηγεῖται τοῦ οπ' 98.

99a. 1410. — Ἰδε ἀνωτέρω οπ. 97.

99b. 1411. — Ἰδε ἀνωτέρω οπ. 97.

100. 1415. — Ἐν ἔτει ,εποιηγ ἴνδικτιῶνος η Μαρτίου κθ, ἡμέρᾳ Παρασκευὴ μεγάλῃ ἡλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ μακαρίτης κύρος Μανουὴλ ἐν τῷ λιμένι τῶν Κεχρεῶν, και τῇ η' Απριλλίου ἡρξατο ἀνακαθαι-